

Naročnina: doma na skupni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din z M. Listom, M. Ograzkom i kalendarem letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINI SLOVENSKE KRAJINE

N Majstrova ul. 3. G. Milač Simon prof.

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak niže.

Med tekstem MO Maribor Din., 50 p., i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

Darujem te tjeđen svoje molitvi, trpljenje i delo: najčista Jugoslavija s tem bo zahvalna Bogi, ka jo je stvorio i dozda v nešteti nevarnostaj goridržao, ka do njegove zapovedi vsi njeni podaniki verno zdržavali.

Ki se sramuje svoje materne reči, je blo i je pripraven z sovražniki države jarem vleči.

ČUVAMO JUGOSLAVIJO!

Toj misli bi rad dao viden znak po mojem načrti napravleni spominski prostor, delo mladih rok i mladih src v vsakoj občini Slov. krajine.

Spominski prostor bi mogli določiti na jako vidnom kraju, če je le mogoče, v bližini občinske hiše, šole, ali cerkve; nikdar pa ne tak daleč od prometne poti, ka naprave na spominskem prostori ne bi prišle do veljave, to se pravi, ka ne bi opominala mimo idoče, da tudi v toj občini ma verne čuvare Jugoslavija. (Za primer omenim, ka bi meli v Turnišči lepi prostor za izpelavo mojega načrta nasproti staroga farofa, v Črensovcih na prostori pred „Našim domom.“)

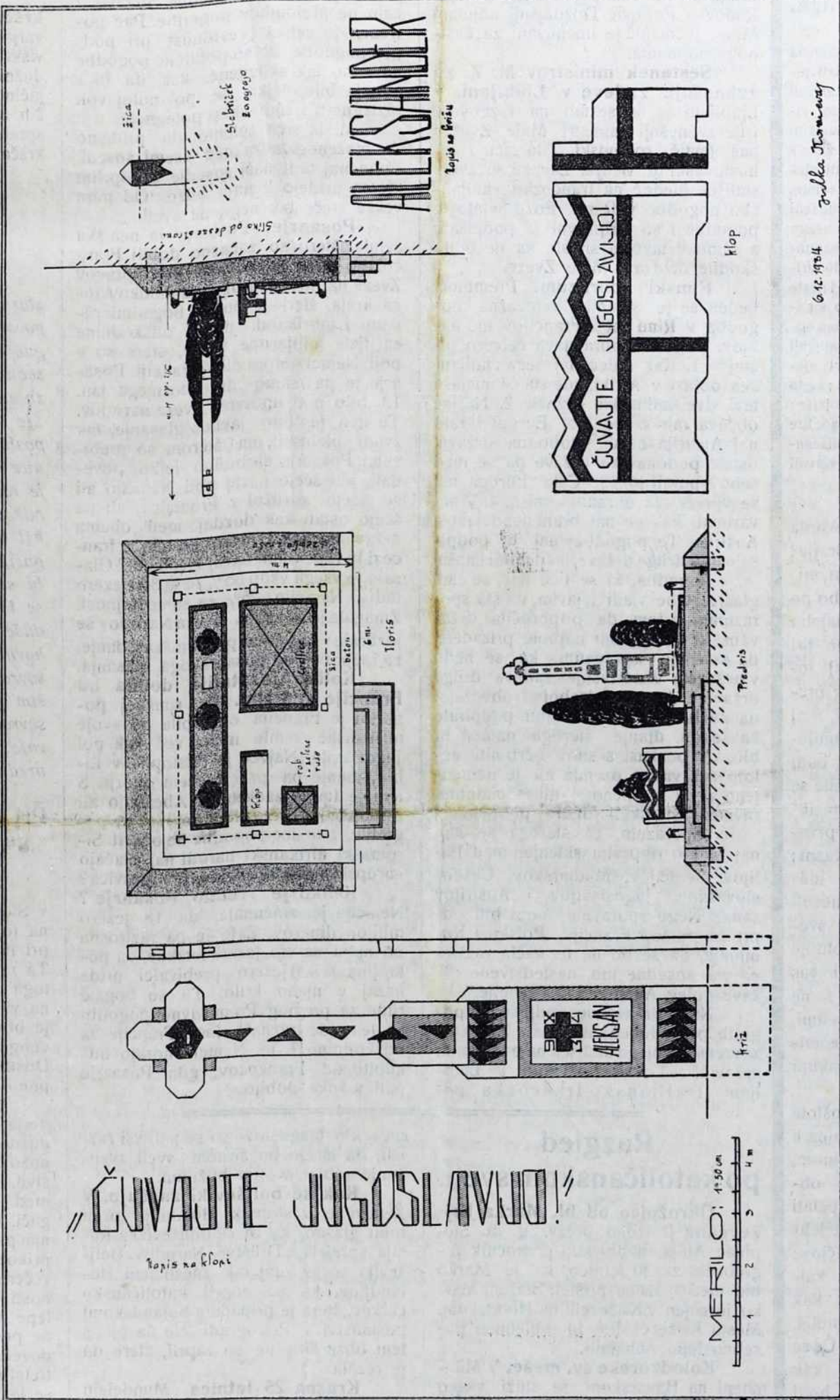
Glavna zahteva je pri izvedbi načrta, ka ne košta dosta penez. Kem več prostovolno darüvanoga dela i materiala opravi občina za spominski prostor, tem bole se približava nameni te naprave, šteri je te, da spominski prostor je viden znak nesebične lübezni i požrtvüvalnosti vseh občanov, posebno — mladine, štera je i more biti nedoteknjena od tihinskoga dühá.

No, zdaj si pa ogledajmo poblize naš načrt!

Prvič gledoč na potrebn material.

Potrebüjemo: cement, šoder, hrastov les, nekaj metrov močnoga drota, troje okrasnih drev (lejko so lipovka, cipresa, pušpang, japonska kutina i spodobno!) pa lepe cvetlice, rože. Spominski križ je lejko farban na belo-zlato-rdeče, lejko je pa tudi v svojoj farbi. V tom slüčaji se okraski i napisi vrežejo v les.

Ar drž i celi spominski prostor 25 cm debela, 50 cm visika (za podlogo v zemli računajmo tudi 25 cm!) betonirana ograja, ali stena — i za to ka je spominski prostor 6 m dugi, 4 m šürki, potrebüjemo 20X0.25X0.75 m to je eden kubični meter, to je vküper največ pet (5) kubičnih metrov betona. Telko za naš namen dobrog betona napravimo iz 10 vreč cementa, vrečo po 50 kg. Telko cementa dobimo za 400 Din. Pri betoniranji more pomagati vučen zidar, navadno siromak; njemi računajmo za delo 100 Din. Pri dovažanji šodra i pri zidanji betonirane stene pomagajo mladi prostovolci, vožnjo opravijo bolši kmetje, deske si mladina izposodi, zato lejko pravimo, ka najvažnejši del spominskoga prostora v pe-



Slovenci Slovenske Krajine smo na meji Jugoslavije. Smo zid, ki ga nieden sovražnik ne preskoči i ne predere.

Smo drevo, ki je nieden sovražnik ne more vöskopati.

Smo srce, ki je verno do zadnje kaple krvi.

A verno srce se mora skrbno čuvati močno tolažiti i vsestransko podpirati.

nezaj stane okoli 600 Din.

Klop z napisom „Čuvajte Jugoslavijo!“ ino spominski križ napravi domači tišlar iz hrastovine. Klop je duga 150 cm, visoka 75 cm, široka 50 cm i jo napravimo iz 12 in pol cm debelih hrastovih desk. Križ meri nad zemlov 3 1/2 — do m 4, v zemli — v betoniranom podstavki stoji — 50 cm. Vse to napravimo iz 12 1/2 cm debelih hrastovih desk in nam za klop, križ i stebriče ograje zadostüje eden 4 1/2 m dugi, 60 cm debeli hrastov ploj. Skoro ne vörjemo, ka v občini ne bi najšli kmeta, ki ma hrastje, šteri takšega položja ne bi šenkao mladini za spominski prostor. Delo je itak zobston. Ostanete ešče cena barve, drota i lepotičnoga drevja. Če računamo za vse to 400 Din, potem spominski prostor s celov opremov košta v penezaj 1000 Din. Ar pa majo naše občine povprečno do 5000 düš, na vsako düšo pride plačila 20 par, niti edna krona ne! Telko penez, četüdi siromaki, zmoremo vsi i do konca meseca aprila lejko stoji spominski prostor z najlepšov opremov v vsakoj upravnoj občini Slov. krajine.

Izvršitev dela si pa zamislimo etak:

Eden požrtvovalen mož v občini vzeme v svoje roke celo zadevo. Z bere med vsemi sloji občine nikelko lüdi za odbor. V odbori ma većino mladina obojega spola. Odbor začne zbirate peneze i kda je potreben penez vküper, naroči cement, pogodi zidara, naprosi kmete, naj začnejo voziti — šoder i zemlo. (Se zna, ka se naprej dogovorijo z občinskimi odborniki i šolanimi lüdi občine: kama naj postavijo spominski prostor!) Kda je material vküper, se začne delo. Podrobno risbo za križ, za klop i za stebriče pri ograji napravi šteri od g.

učitelov, ali starejši dijak, slikarsko delo tudi te; ali če nemajo takšega v občini, pa najbližji slikar. V dvema tednoma je vse pripravleno, samo še deklina nasadijo cvetlične grede i v začetki meseca maja je spominski prostor pripravlen za blagoslovitev.

Mladina Slov. Krajine, lepo, plemenito delo te čaka. Srečne bodo „Novine“ i srečni bomo vsi čitatelje „Novin“, kda prečtemo prvo vabilo na slovesno blagoslovitev spominskoga prostora, šteri naj nas vse opomina na zadnje reči uašega viteškoga krala, na dužnost vseh nas: „Čuvajte Jugoslavijo!“

Kovačová Julka.

Ka skupno molijo Katoličanci, Evangeličanci i Pravoslavni.

To je molitev za zjedinenje kršćenikov, ki se vrši od 18. do 25. januara. Da bi se ločene kršćanske cerkve zdrüžile, kak so bile v prvih stoletjaj kršćanstva zdrüžene samo v edno, katoličansko, je nastavo luteranski pastor (anglikanski) Paul Francis z redovnicov Luranov molitveno družbo pod imenom „Družba zjedinenja“. Kotrige te družbe so molile za jedinstvo kršćanske vere. I ravno pastor

Paul Francis, redovnica Luran i drugi voditelji so postali katoličanci.

Ta pobožnost se je začela širiti tudi v kat. cerkvi i pape Pij X., Benedek XV. i Pij XI. so jo odobrili, blagoslovili i njej podelili popolne odpüstke, če se od 18. do 25. januara moli za versko edinost, se opravi sv. spoved i prečišćavanje.

Leta 1920. je svetsko protestantsko (luteransko) spravišće sprejelo to pobožnost i jo priporočilo svojim vernikom.

Isto so napravili pri toj priliki pravoslavni na tom spravišći, sprejeli so to pobožnost i jo svojim vernikom priporočili.

Kristuš je eden, edna je njegova Mati, Devica Marija, edna je samo njegova Cerkev, molimo vsi, papinci, luteranje, kalvinje, pravoslavni od 18. do 25. januara, da se znajdemo pri ednom Kristuš i, pri ednoj Materi Mariji i v ednoj Kristušovoj cerkvi vsi.

Ka pravite g. urednik?

Večkrat sem čüo pri lüdej se pogovarjati od „Kleklovih Novin“. Edni je hvalijo, drugi je grajajo, kak pač vsako dobro delo. Isto je sküso sam Kristuš tudi, ka so vnogi šli za njim, vnogi pa tudi proti njemu. Jaz tak mislim, g. urednik, ka vi nemate Novin. Vi ste je ne za sebe ustanovili, nego za nas. Zato pa če je što hvall, samoga sebe hvall, če je pa graja, samoga sebe graja. Ka pravite k tomi, g. urednik?

NEDELA.

Gda je vino zmenkalo, je Jezus zapovedao vrče napuniti z vodov, štera se je spremenila v vino.

V. Naj se zdigavle, Gospod, moja molitev.

O. Kak kadilo pred tvojim obličjem.

M o l i m o. Vsemogočni večni Bog, ki vladaš vse, ka je v nebesaj i ka je na zemli, poslušni dobrohotno ponizne prošnje svojega ljudstva i daj našim časom svoj mir. Po Gospodi našem . . .

O. Amen.

Nedela po Treh Kralaj druga.

Evang. sv. Jánoša vu II. táli.

Vu onom vremeni: svádba je včinjena v Galilaeánskoj Káni i bila je tam Mati Jezusova. Zvani je pa bio i Jezus i vučenice njegov i na svadbo. I gda bi zmenkalo vino, pravi Mati Jezusova njemi: vina nemajo. I veli njej Jezus: Ka ja meni i tebi žena? Ešče je ne prišla vira moja. Veli Mati njegova slugom: kajkoli bode velo vam, včinte. Bilo je pa tam šest kameni veder položeni poleg očičšavanja židovskoga, držče vsako dve ali tri merice. Pravi njim Jezus: napunite ta vedra z vodov i napunili so je do štrihoma. I veli njim Jezus: zájmlite zdaj i neste starišini. I nesli so. Gda bi pa koštao starišina vodo na vino obrnjeno i ne je znao odket bi bilo; slugi so pa znali, ki so zajimali vodo: zove zaročnika starišina i pravi njemi: vsaki človek oprvim dobro vino da; i gda se že zapojijo, teda ono, štero je lagojeješe: ti si pa zadržao dobro vino do eti mao. Ete začetek je včino čudni del Jezus v Galilaeánskoj Káni; i pokazao je diko svojo i vervali so v njem vučenice njegov i.

*

Berilo iz pisma svetoga apoštola Pavla Rimljanom (12, 6 - 16.) „Bratje! Mamó dare, ki so po danój nam milosti različni: če proroštvo, naj bo po navuki vere; če dvorjenštvo, naj bo v dvorbi; što je vučiteo, naj bo pri povučavanji; što je tolažnik, naj tolaži; što deli milošćino, naj jo v preproščini; što je predpostavljeni, naj bo z gorečnostjov; što skažuje smilenost, naj jo z veseljom. Lübezen bodi brezi jalnosti. Sovražite húdo, držite se dobroga; po bracko se med seov lübite; v spoštüvanji eden onomí prváčite; v gorečnosti ne bodite počasni; v dühi bodite goreči, Gospodi slüžite; v vüpanji se veselite; v nevoli potrpite; v molitvi zdržite; s svetimi v potrebočaj delite; gostolübbe gojite. Blagoslavljajte tiste, šteri vas preganjajo, blagoslavljajte jih i ne preklinjajte jih! Veselite se z veselimi, jočite z jokajočimi; bodite edne misli med seov; ne segajte za visikimi rečmi, nego se držite niskij.“

Kakša lübezen vodi apoštola Pavla, gda nas tak bracki opomina k lepomi življenji. Opomin za opominom, tak da bi nas z par rečmi šteo občuvati vseh naših falng i nas napelati k dobromi. Mi bi vse te opomine lahko ponovili z ednov samov rečjov: ka delaš — delaj! To se pravi, kajšte gda delaš, napravi tisto tak kak najbolje znaš i moreš: Gda moliš, püsti vse drugo z misli i moli. Če se spovedavleš, včini vse, da se kak najbolše spoveš. Če si katoličan, hodi celi katoličan vsikdar i povsedi. Misli, guči, delaj, živi kak katoličan v vsakšem časi. Bodimo dosledni! To ravno menka nam katoličanom denešnjega časa. Nesmo dosledni. Mi bi radi bili dobri, pobožni, radi bi slüžili Bogi. Če pa včasi trbej trpeti za toga volo, se nam vidi pretežko i nešćemo več Bogi slüžiti. Radi bi živeli po božoj voli, ar znamo, da nas Bog čaka na konci življenja i nas bo sodo, radi bi pa tüdi posvetno veselje včasi kušali, čeravno grešno. Obema gospodoma bi radi slüžili, ka je pa nemogoče. Ali — ali. Samo dve sta poti, šterivi pelata v večnost: edna v nebesa, druga v pekel. Čisto življenje ali grešno življenje. Oboje naednok je nemogoče.

Probajmo te tjeden biti dosledni!

Politični pregled.

Vojni svet. Kraljevski namestniki so v imeni Njeg. Vel. Petra II. izdali odredbo od vojnoga sveta. Vu vojni svet se imenujejo trije armijski generali i so svetovalci, tanačniki vojnoga ministra v mirnom časi, kak naj se brani domovina.

Novi kraljevski adjutanti. Prvi adjutant Nj. Vel. kralja je postao divizijski general Vojin Čolak-Antić, drugiva dva sta pa Dušan Božić i Radovan Popović. Dozdajšnji adjutant Milan Ječmenić je imenüvani za častnoga adjutanta.

Sestanek ministrov M. Z. za zvünešnje zadeve v Ljubljani. V Ljubljani so se sestali na razgovore trije zvünešnji ministri Male Zveze: naš Jevtič, romunski Titulescu i čehoslovaški dr. Beneš. Zavzeli so svoje stališće gledoč na francozko-talijansko pogodbo v Rimi. Pozdravljajo te pogodbe i so pripravni je podpisati, a samo v takšem smisli, ka ne bodo škodile državam Male Zveze.

Rimski sporazum. Preminoči tjeden se je sklenila velevažna pogodba v Rimi med Francijov ino Italijov. Pogodba obravnava četvero pitanj: 1. Kak daleč naj sega talijanska oblast v Afriki, gde sta si mejaša tevi dve latinskivi državi. 2. Naj se občuva mir v Srednjoj Europi i zato naj Austrija ostane slobodna država, ostale podonavske države pa se med seov pomirijo. 3. Cela Europa naj se vpreže za ohranitev mirü. 4. V nevarnosti kak se naj brani neodvisnost Austrije. Te pogodbe naj bi podpisale tüdi druge države, med njimi i naša.

Pogodba, ki se tiče nas, se etak glasi: „Obe vladi izjavita, da sta sporazumni v tom, da priporočita državam, ki so na tom najbolje prizadete, da sklenejo sporazum, ka se nedo vmešavale v notrašnje zadeve druge države i da se medsebojno obvežejo, da ne bodo povzročile niti podpirale kakšekli djanje, šteroga namen bi bio, da poskusi s silov očrbiniti celoto državnoga ozemla ali je namenjeno proti političnomi ali socialnomi ravnani šterekli držav podpisnic.“

„Sporazum, za šteroga se ide, naj bi bio oprvim sklenjen med Italijov, Nemčijov, Madjarskov, Češkoslovaškov, Jugoslavijov i Austrijov samo. Nego sporazum mora biti odprt za pristop Francije, Polske i Rumunije, da se bo na te način razširo na vse sosedne ino nasledstvene države poleg Austrije ino Francije.“

Naša država ne podpiše teh pogodb prle, dokeč cela Mala Zveza ne zavzeme svojega stališća na posebnom spravišći. To se je vršilo v Ljubljani. Italijansko-francoska po-

godba nikaj ne guči najmre od Male Zveze, niti od Balkanske zveze. I to v tistom časi, gda so te zveze ne samo v življenji, nego tüdi pri deli. Naša država tüdi ne sme pozabiti svojih lüdi v drugih državaj i se mora za nje gorjemati. Jasno naj bo zato v pogodbi povedano, da če edna država zahteva pravice za svoje narodnosti v drugoj državi, je to ne vmešavanje v notrašnje zadeve sosedne države i zato ne prelomitev pogodbe. Pač potrebna je velika previdnost pri podpisu pogodbe, ar so politične pogodbe navadno tak sklenjene, kak da bi z gumija bile, lejko se po miloj voli raztegnejo i tüdi vküp potegnejo.

Mi iz srca želemo, da pridemo do blaženoga mira med vsemi sosedji, samo naj tüdi naši sosedje z odprtim srcom pridejo k nam bliže. Od mira vekše sreče tak nega na sveti.

Posaarje. Posaarje je nemška zemla, štero so začasno dobili Francozi v svoje hasnüvanje pod upravov Zveze narodov, ka bi iz dohodkov toga kraja, šteri je pun z bogatimi rüdami i fabrikami, dobili odškodnine za tiste milijardne kvare, štere so v boji Nemci napravili v Franciji. Posaarje je pa samo do letošnjega jan. 13. bilo pod upravov Zveze narodov. Te den je bilo javno glasanje, tak zvani plebiscit, na šterom so prebivalci Posaarja slobodno lejko povedali, jeli šćejo nazaj pod Nemčijo ali se šćejo združiti z Francijov, ali pa šćejo ostati kak dozdej med obema državama kak samostojno telo, a francozi bi rüde odali nazaj Nemcom. Glasalo je vsega vküp 65% to je 300 jezero lüdi za Nemčijo i 25% za samostojnost. Zmagala je Nemčija. Zveza Narodov se je zbraja v Ženevi na posebno zasedanje, ka razpravlja od posaarskoga glasanja.

Koliko je Italija dobila od Francije v Afriki. Po rimskoj pogodbi je Francija odstopila od svoje afrikanske zemle malo več kak pol Jugoslavije. Največ je odstopila v Libiji, menje pa pri Rdečem morji. S tem je Italija zaokročila Abesinijo ali Ethiopijo, na štero gledoč sta se tüdi pogodile, a te deo pogodbe ne odkrit. Siromaški afrikanski narodi naj plačajo europski zemlelačni glad. Je to pravica?

Koliko je vredno Posaarje? Nemčija je zračunala, da 18 jezero milijon dinarov. Zato je pa raztrosila po njem na sto jezere letakov, da pokrajina z 800 jezero prebivalci pride nazaj v njeno krilo. Tü so bogate rüde za premog. Po mirovnoj pogodbi so te rüde postale last Francije za odškodnino i je Nemci morajo odküpiti od Francozov, gda Posaarje pali v roke dobijo.

Razgled po katoličanskom sveti.

Okrožnico od bl. Marka Križevčana je izdao prevz. g. dr. Stepinac Alojz. nadbiskup-pomočnik zagrebečki za 30 letnico, ka je Marko bio med blažene prišet. Blaženi Marko je rojen v Križevcih na Hrvatskom. Mesto Križevci bo to obletnico posebno lepo oohajalo.

Kolodvorske sv. meše. V Müncheni na Bavarskom se slüži vsako nedelo i vsaki svetek na kolodvoru na čakalni po polnoči ob 3 sveta meša i za njov ešče pet svetih meš do pol sedmih. Te svete meše se slüžijo za izletnike, turiste ki ovak ne bi mogli biti pri svetoj meši. Lani se je slüžilo 385 svetih meš, štere je poslušalo 71562 oseb. Pri teh sv. mešah se je 4633 düš prečistilo.

Genlivi družinski osvete. V Parizi v družini M. Villaine se je obhajao genlivi družinski osvete. Oča Villaine je bio vojak papove garde v Rimi i je vso svojo deco v najtrdnješem katoličanskom dühi vzgojo. Štirje sinovje so postali dühovnicje i štiri hćeri redovnice. Edna je že pred tem vmrla, a štirje bratje dühovnici i štiri šestre redovnice so prišli vküp v očinsko hišo po dugi letaj. Eden brat je 40 let bio v misijonih na otoki Fidži. Oko ne ostalo süho, gda so štirje bratje po odsluženoj svetoj meši blagoslovili svoje štiri sestre redov-

nice. Po blagoslovi so se pali vsi razišli, da išćejo po širnem sveti zveličanje sebi i svojim blišnjim.

Kak se boljševiki znašajo. V Ženevi je zastopnik Holandije proti tomi glasao, ka bi se boljševiška Rusija sprejela v Društvo Narodov. Boljševiki so se zdaj tak znesli nad Holandijov, ka so zaprli katoličansko cerkev, štera je pripadala holandskomi poslanstvu v Petrogradi. No da pa s tem bože šibe ne so zaprli, štere da je rezala.

Krasna 25 letnica. Mundelein Jürj, kardinal i čikaški püšpek v Ameriki so obslüzavali 25 letnico svoje višjepastirske slüžbe. Pri toj priliki je bilo navzočih 50 jezero vernikov, 84 püšpecje i 12 eršekov. Sam sv. Oča so pismeno čestitali visokomi cerkvenomi knezi, ki je versko življenje podigno z svetovnim eucharističnim kongresom, z veličastnim semenišćom i velikov lübeznostjov do siromakov.

Kardinal Bourne Franc, mrtev. Na angleškom je vmro westminsterski nadškof i kardinal Bourne Franc. Že kak mladi dühovnik je po zgledi sv. Ivana Boska zbiraio mladino i jo vodo po poti Kristušovoj. Goreči višiji pastir je bio, ki je osnovao dve püšpekiji, celo rane v boji pridoblene svojim vernikom i lübo siromake. Na smrtno vüro so njemi sv. Oča poslali poseben blagoslov s popolnimi odpüstki. Pokojni je obiskao ednok tüdi že našo državo. Gda ga je vseučilišće v Oxfordi odliküvalo s častjov dok-

tora pravo, ga je državni vicekancelar imenüvao za: „Fidei christianae in tempore periculoso columen atque defensor“, to je za „šteber i zagovornika kršćanske vere v nevarnov vremeni.“

Društvo sv. Stanka je v Zagrebi v par letaj popravilo 400 divjih zakonov. Krasna Kat. akcija.

Azijski dijaki pri sv. Oči. Kitajski, Anamitski i Indijanski dijaki so bili od sv. Oče sprejeti v zaslišanje. Kak veliko veselje je bilo to za te dijake iz dalnih krajov.

„Mi nikdar ne smo poznali kršćanske jakosti.“ Tak se je izgovarjao pred nedavnim ruski boljševiški minister, gda je na stotine nedužnih lüdi na smrt obsodo. I to divjačino, štera ne pozna deseterih božih zapovedi, je „Kršćanska Europa“ sprejelo v Društvo narodov? Lepo kršćanstvo!

Ka pravite gospod urednik?

Po tej dugih večeraj, gda se zbira sosed pri sosedji, po dugom govorenji i rešetanjji naednok pride guč na dühovnike. To se zgodi posebno tam, gde pridejo vküp vseznanci i nemaniči. Mlatijo po popi: „je takši človek, kak mi. Pa bi ga poslušali, gda se zdira z predgavnice?“ Ali se krega po listaj, ve je to njegova slüžba?“ Ka mislite, odkod je to govorenje? Pa ma kakši hasek? Jaz mislim, da tak tisti gučijo, ki sebe ne poštüjejo. Da če bi sebe poštüvali, bi premislili, ka se ločijo od neme stvari, štera nema düše. Rešiteo düš je pa samo dühovnik. Zato ga ne poštüjejo, ar so sovražniki svojih lastnih düš. S takšim gučom pa hasnijo samo božim sovražnikom, šterih število povekšavajo. Je prava moja sodba, gospod urednik?

Pri lüpanji kukorce i tikvino-ga semena pa pri česanji perja.

Vse to delo ma poseben pečat v Slov. krajini. I te pečat je vdarila na to troje delo radost. Vse se veseli pri lüpanji, vse se raduje pri česanji. Ta radost odpre srce na stežaj i z toga odprtoga, veseloga srca prikupi na vüsta lüpačov i česalk pesem. Tak je bilo negda i tak je tüdi zdaj v vnoгих mestaj, a žalibog, ne vu vseh. Dosta, predosta lüpanje i česanja je puno greha. Grdoga greha.

Strehovci nas vćijo, ka česanje perja že rodi tüdi lüdomorce. Nedužno dete je skrvavelo pod žepnim nožom. Pa ozadje morije je vlačügarstvo. To, vlačügarstvo se je prikotalo med poštene lüpače i česalke. Grdi guči, nesramno dotikanje, grešna znanja pa tüdi sam nečisti greh se je že prikobacao na te lepe naše slovenske večere, šteri so inda bili puni nedužnosti i čistoga veselja. Spevale so se lepe Marijine pa tüdi nedužne narodne pesmi, čćelo se je kaj lepoga, pripovedavale stare poučne pripovesti, fretalo se je dostojno pa tüdi molilo se je. To vse je že vu vnoгих mestaj minolo i samo tü i tam je ostala kakša senca prvejše pobožnosti.

Pred kratkim se je zgodilo v nekoj občini, fare ne povem, da je neki dovec ne daleč od lüpačov nečistüvao z nekov vlačügov. Nedužna deca jiva je gledala i lüčala. Obraz si zakrijte. Tak daleč smo prišli že. Pa se tožimo na božne čase. Ne na božne čase, nego na božna djanja se tožimo. Kak se ta odpravijo, tak se odpre nad nami smilena neba i vćasi nači bo.

Nastane zdaj pitanje, kak bi se moglo priti proti tem nedovoljenim i grešnim navadam pri lüpanji i česanji? Kak bi mogli to negda tak lepo slovensko delo naše krajine v stari, pošteni plašč oblećti?

Da dühovnik ne more hoditi med lüpače i česalke, vsaki razmi, ki zna, ka je dühovniški stan. Pač pa dühovnik rad pošle poštene može, žene pa tüdi odločno kat. mladino na takše sestanke i tej naj preprećijo greh,

Takši neopaženo vdejejo pravoga Kristušovoga duha v celi zbrani šereg. Kat. akcija tu ma edno jako široko pa tudi jako plodonosno pole. Pri tej sestankaj, pri lüpanji i česanji se lejko jako dosta dobroga včini. Z kakšov dobrov knjigov, z lepov pesmicov i z hasnovitimi guči. Te kotrige kat. akcije bi potem Cerkvi naznanjale, kak napreduje Kristušov duh med narodom, pri tom deli ka se je te popravilo i ka se ma ešče odpraviti. Ki ste za Kristuša, za njegovo pravico, za zveličanje duš, idite njegovoj Cerkvi na roko, ka se grde navade lüpanja i česanja odpravijo iz Slov. krajine.

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Priprave za eucharistični kongres v Ljubljani. Naš prezvišeni g. knezoškof je poslal v Oglasniki poziv na vernike, da se pripravijo na to lepo Jezušovo slavnost. — V pripravljalnem odboru dela 150 oseb. — V Retečah pri Škofjoi Loki je posev. društvo na Treh Kralovo melo predavanje s skioptičnimi slikami z naslovom: „Eucharistični kongresi v reči i slici.“ Pri toj priliki se je tudi pobiralo za kritje stroškov euh. kongresa. Med pontifikalnom sv. mešov bodo latinski spevali pesmarski zbori Ljubljane i okolice. — Pri polnočnici i drugih sv. mešaj bodo krasne slovenske pesmi.

Jako pametna i potrebna prošnja. Pripravljali odbor za euh. kongres v Ljubljani prosi vse odred, naj se na njih za pripravo na kongres igraju *verske igre*. „Ve je že skoro nerazumlivo, da igraju odri, ki se s ponosom imenujuju za katoličanske, igre, štere lahko služijo samo plitvoj zabavi ali celo nasprotujuju načelom vere i jakosti.“ Tak pravi pripravljali odbor za euh. kongres. To bi se že davno moglo povedati, a hvala Bogi, da se je bar zdaj. Odri so dosta več kvara napravili, kak haska, zato naj se vprežejo v službo Tištomi, komi mora vse služiti. Mi smo to že davno, i jasno povedali.

Trnje. Pri nas se koline jako slovesno obhajajo. Počastijo se s celonočnom muzikov i plesom. Se zna, da se ne igra i pleše pri vodi, nego pri vini. Što vüpa zato praviti, ka šče je kriza? Ka nega stiske več, najbolje jasno svedoči to dejstvo, ka je edne takše slovesne koline obhajala celo sirota, šteta dobiva k božiči i vüzmi krüh siromakov.

Obisk. Mil. g. ptujski prošt, Greif Ivan, bivši provizor törjanski so te dneve obiskali Črensovc, Polano i Törnische. Obisk je bio prijateljski i zednim služo nameni, da se račun i oskrbnštva pri törjanskoj fari v red vzemejo.

Črensovci. Strelska družina Črensovci obdrži svoj redni letni občni zbor dne 27. januara 1935 ob 3 vüri popoldne v maloj dvorani Našega Doma v Črensovcih z sledećim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zad-

njega občnoga zbora. 2. Poročilo funkcionarov. 3. Poročilo preglednikov računov. 4. Volitve ino 5. slučajnosti.

Bogato naročnino z podporov so poslali na naše liste prezv. g. dr. Rožman Gregorij, ljubljanski škof, v zneski 100 Din. — Bog lepo plati.

Naši subdiakoni. Dnes tjeden 13. jan. so Prezvišeni podelili šestim našim bogoslovcem red subdiakonata. Srčno prosimo Boga, naj postanejo služabniki boži po želi Srca Jezušovoga.

Ižakovci. Dne 12. jan. smo zakopali edno vrlo deklko, Šebjanovo Katiko, naročnico Novin i M. lista. Bila je v Marijino družbo i v tretji red. Živela je većinom v tihoi samoti brez posvetnoga veselja, je bila lepoga obnašanja. Njena zadnja žela se njoj je tudi spunila, da bi njena hiža tudi posvećena bila presvetomi Srci Jezušovomi. Ravnok na den posvetitve je bila zadnjokrat pri sv. meši; po tistom jo je Kristuš Krao odebrao za svojo zaročnico ino njoj pokazao trnjavo pot proti nebesom. Po toj trnjavoj poti je jako mirno stopala do zadnjega zdihlaja. Zdaj pa, draga nam Katica, nemreš se zahvaliti svojim sotrudnicam, štere so prišle te sprevajat vu tvoji hladni grob, Marijinin zdrženkam in tvojim prijateljcam. Z venci so te obdarile i z lepimi nagrobnicami proslavile z Beltinec, z Bratonec, z Gančan, z Odranec, z Melinec, i tudi tretjerednici. Dragi nam Katica, naj bo lübi tvoj spomin do vseh slovenski deklin. Z Ižakovec tretja iz družbe Marijine si spadnola v tihoi, hladni grob, a duša tvoja v raji naj se raduje. Mi znamo, da priprošnjico tam mamo. O ti zlahtni cvet si vseh deklet, pomagaj srećno nam vumreti in k tebi priti v raj presveti. O lübi Jezuš, daj nam ta dospeti, tam mo spevali slavo vekomaj. Z Bogom sestra, naša zemlja je pokrila tvoje telo. Na tvojem grobi bodo rože razcvela i se s tebe spominale. Vsi za tebov žaljući.

Rešen nesreće. V Kuli, Bačka, je v službi Antolin Mihal z svojov familijov iz Odranec. Ponoći je vdaro vö oženj, pogorela nad familijov streha, ne da bi se ta prebüdila. Te v krajnoj nevarnosti so jo sosedje zbüdili, pohištvo znosili na prosto i vseh vekših nesreć se je rešila družina. V zahvalo pošila Antolin na Dom sv. Frančiška 100 Din. i z ednim pozdravl obćino Odranance, sestru i rodbino. Tüdi mi pravimo, hvala Bogi, ka je naš naročnik rešen te velike nevarnosti.

Strehovci. Od česanja perja sta šle domo okoli polnoći Horvat Marija z 14 letnov hćerkov, Anicov. Ž njima je šla tudi Horvat Bara. Med potjov je Horvat Marija Bari voći vrgla neko razvüzdanost. To je Baro tak podivjalo, da je žepni nož porinola v deklučko Marijino, Anico. Dete je na praži lastne hiše začelo vmirati na rokaj očé, ki jo je v hišo neso, gde je dušo püstita.

Starostna preskrba pri Karitas. Vnogo jih je, ki na stara leta nemajo niti falaćka krüha i so odvisni od milosti i nemilosti tü-

jih lüdi Življenje takših je žalostno. Vnogi celo zdvojijo. Kakša usoda čaka vas na stara leta, ne vejte. Edno pa leško vćinite, da se napre rešite skrbi. Zavarte se za „starostno preskrbu“ pri Karitas. Kak je s tem zavarvanjom? Prilika: 24 let stara oseba si žele po preteki 25 let zagotoviti izplaćilo nekše šume. Odloći se, da bo mesećno plaćivala 40 Din. Po preteki 25 let nej Karitas izplaća 12.800 Din. Če bi pa zavarvanec prle miro, izplaća Karitas taki celo zavarvano šumo. Če bi se zavarovanec smrtno ponesrećo, izplaća Karitas taki dvojno zavarvano šumo... Ka pravite k tomi? Obrnite se kempre na vodstvo Karitas v Maribori, Orožnova ulica 8, na uredništvo Novin v Črensovcih, ali pa na domaćega zastopnika i se zavarte!

Hotiza. Mi se ravno nešćemo dosta v Novinaj glasiti, samo parkrat na leto, Nas bole drugi na brigi majo. A zato par reći omenimo za preminoće leto. Naša obćina šte 130 hiž, i je mela naroćene sledeće liste vu preminoćem leti: Novin smo meli 21, M. listov 67, M. Ograćekov 35, Glasnikov 5, Bogoljuba 4, Nedelje 2, Slov. Gospodara 5, Domovine 5 i ešće nekaj drugih listov za deco kak Angelćke i tak več. — Vmrlo je v preminoćem leti pri nas 20, narodilo se je 40, od tej nezakonski 5. To je žalostno lepo šteto. No pa že letos tudi mamo ednoga nezakonskoga. Te šteto vilke bi zadosta bile za edno faro, kak so Črensovci, kde jih majo 7; pri nas je pa samo edna vös i je 5 nezakonskih. — Naše gasilsko društvo je melo na Trije Krale račune, na šterih smo se v lepom šteto zbrali. Društvo stoji iz 82 članov, šteromi so pokroviteo naš domaći g. kaplan. Na novo smo dobili 11 članov. Vö smo mogli zbrisati nekaj članov zato, da so ešće ne plaćali pristopnine i ne članarine od tisti mao, kak smo društvo nastavili. — Ešće edno moremo omeniti. V našoj vesi se strašno jako kradne, pa naj bole kukarco. To lejko povemo, ka toga nega daleć okoli, kak pri nas, samo dugo nemrejo v roke priti krivci. To že znamo, kama se nosi, pa krivci pomali tudi vö pridó, kak ovo drugo. Za koj pa nešćer ni dećki majo vsakši svetek pri pintešaj piti, pa se ešće na zadnje zamicajo z nožami, kak se je zgodilo na Tri Krale večer pri nas. — Januara 8-ga so bili pri nas g. Bakan iz Lendave, da so prek davali račune našemi g. kaplani i tudi nekaj cerkveni penez, pa ka so bili nabrani za novo spovednico, na šteto so tudi g. Bakan 100 Din darivali iz svojega žepa. Za dar se njim lepo zahvalimo. — Hotizanec.

Dolnja Bistrica. K nam sta premešćeniva na šolo za učitelja g. Krizman Jožef, šol. upraviteo i za učitelico njegovoga gospa Krizman Angela. Naj se dobro počütita med nami.

Turnišće. Trgovino Badervo je küpo trgovec Klepec Joško z Beltinec. Küpna cena je, kak se trdi, 150 jezero dinarov.

D. Lendava. Januara 7. se je ustanovo športni klub, šteroga predsednik je dr. Klar Franc, ban. zdravnik.

Beltinci. Rašćanovi konji z Törnische so se spaćili pri nas i v divjem diri odleteli, da je nišće ne mogeo zgrabiti. Na vsc kraje se je telefoniralo za njimi i so se iskali. Konji so pa pribežali do Gred i obstali pri Džilinjeci. Tü šo čakali v snegi i leđi, dokeć ne prišo na telefonski poziv gospodar po nje.

Strehovci. Gda se je prinasa ta grozna nesreća zgodila, ka je vmorjena 14 letna nedužna deklica, se je zgodila tudi edna druga nesreća. Komisija, šteta se je z Lendave pripelala na sanaj gostilničara Deutcha, se je prevrgla, ar se ne najšla tevi. Sani so se spotrlé.

Novine lepo narašćajo. Po priliki bomo objavili, kak smo napredovali ali nazadavali pri naših Novinaj. Zdaj samo teliko omenimo, ka smo naras i dozda v Lendavi, Gaberji, v Dobrovnici, na Ivancih, v Sotini, v Srdici, v Vanćavesi, v Brezovici, pod Lipov. v Nedelici, v Bogojini, v Martjanci i v Murski Petrovci. To je narastek od konca lanskoga leta. Od zaćetka lanskoga leta je pa ešće vekši narastek. Naši iz Francije se v lepom šteto javlajo za Novine. Le tak naprej. Domaći tisk je potreben povsod. pri nas tudi.

Kratke novosti.

Duga pot petroleja. V Iraki, šteti leži v Ažiji, se je obslužavala velika slavnost ob priliki, gda se je odprla 1500 mil duga cev, po štetoj de teko petrolej od vretine do morja. Slovesnosti se je vdeležo tudi krao Iraka, Ghazi. Po toj cevi bo steklo letno tri milijone ton petroleja. Edna tona je deset metrov. Cev teće skoz pet dežel, je delana dve leti i košta deset milijonov füntov šterlinga, to je okoli dvejezero milijon dinarov.

Krlevsko zdavanje. V Rimi sta se zdala princ Torionijo i Beatrice, hći španjolskoga krlevskoga para.

Kolera v Rusiji. V mestaj Kulan i Lafa je 29 lüdi vmrlo od kolere.

Zima je tak naglo pritisnola, da so skliske i ledene poti. Na toj potaj se zato dogaja dosta nesreć. V Zagrebi je par oseb tak nesrećno spadnola, da so teško ranjene mogli gopobrati i spraviti na zdravljenje v bolnišnice.

Törski vojni minister — naš človek. Törski vojni minister Usejin Zeki Aija je te dni pismo poslal svojemi trgovinskomi drugi (ketiši), trgovci Bubulovići v Sarajevo. Minister se je rodio v Gradišci v Bosni i že kak dete je odišo z očom na Törsko. Tü je zvršo šole. Sledkar se je povrno nazaj v Sarajevo, tü meo trgovino, dokeć ne prišo l. 1921 nazaj v Törsko, gde njemi je sreća bila mila i ga je napravila za vojnoga ministra.

Preselo sem se v Beltincih v hišo Žižek Martina hš. 195. — Rous Štefan poverjenik „Vzajemne zavarovalnice“ v Ljubljani. 3-1

Bistrićki Ferko:

Obrazi.

I.

Bara je štela ravno s prelaza stopiti, kda jo je Manka od livov zavalala.

„Kama si hodila tak kesno?“ jo friško pozove. „Ka ešće ne küriš?“

„O ja!“ se Bara zgledne nazaj. „Ve mo že gli zdaj šli jest.“

„Jas sem se pa dnes nekam zakesnola. Nikak sam se nej mogla k coj spraviti, ka bi zakürila. Pa tudi našega staroga dugo nej bilo od mlina, zdaj sem ga pa spravila, naj mi malo drv nacejple.“

„Kak je pa gudek?“ pita Bara i se nasloni na prelaz.

„Zdaj sem njemi nosila mlejko.“ Manka je tudi prišla k svojem i prelazi. Samo konik je bio med njima.

„Pomali začne jesti. Bog moj, nikše sreće nemamo pri svinjaj.“

„E, ve te bo pomali, či samo jej“, je Bara pravila i zamahnola z rokov, tak ka se je pokazano dugu lonec, šteroga je mela pod förtokom.

„Ka mlejko neseš?“ pita Manka, kda ovara lonec.

„Nej! Nosila sem Grüškovnja-

kovim. Nemajo mleka. Pri toj hiši nikšega reda nega. Grüškovnjakovica je dnes nanč posode ne oprala. Samo ka bi v mašini rovala. Pa kakše frlice bi mela na zidi.“

„Bog ti takšim dobro dá. Nej je oženila hćer v dobro mesto? Žet skoro njeno Marićo na rokaj nosi.“

„Ta Marića, ta samica je griva mati. Joj je vseedno, či de mela kaj jesti ali ne.“

„Mož njoj vse kcoj prinese“, pravi Manka. „Drva, vse. Pa küha tudi, či njemi samo pravi. Ti ne veš kak skaće okoli šparleta.“

„Ve moj Martin ne napravi za mene nikaj. Či bi šče jas štaló zmetavala.“

„Moj je ravno takši — —.“

Obej sta potihno. Pri ednoj hiši se je nešće skregao. Vlekli sta na vüha, či bi kaj čüli. Pa nikaj! Škoda!

„Ja ka sam že štela praviti...“ si zgući Manka. „Znaš ka novoga?“ joj presejka Bara. „Ošlajova Orša je čüla pri Balazovih, ka de si Baršov Mijao jemao Peterkovo Polono.“

„E, odi! Ve to znan ne istina.“

„Ja, ja! Pravila je, ka so si že nekaj gućali od zapisavanja.“

„Ka bi že tak naskori?“ Bara je nej mogla vörvati. „Vište, vište.“

„Meni se ti je vidilo že dugo, ka se to vküp küha. Pa sam nikaj ne štela praviti.“

„Zato pa se je Polona tak visiko nosila zadnje čase. Ato sam jo gledala v cerkvi. Zadnja pride, pa po srdini cerkvi, ka jo naj vsi vidijo.“

„Ja, ka si misliš. Pa kak poklekne... Janko ma tudi nabrano, kak že majo zdaj edne.“

„Kama tudi ide mladi svet. Takše frlice vesijo na sebe, ka so nikaj ne vredne. Kelko penez se zobston vkraj vrže.“

„Pa ravno ta Polona. Ve skoro krüha nemajo, šlinganje pa ma takše, ka se eden peden od janke vidi.“

„Ne njoj ešće to vse v tao pride, ogrizavle Bara po tüo i si popravi robec na glavi. Što visiko leti, nisiko sede.“

„Za doma njoj je več ne dober drükani förtój. Ka misliš, kakše blago nosi? — Glot. Pa tak ma zašitoga, ka se cela v njega obleće.“

„E! —“

„Ja! Z Lendave si je prinesla ato. Nindri je v deri bila, zdaj pa tak s penez.“

„Či se vzećeta, kama ta pa šla? Niti eden nikaj nema.“

„Nevem! Na fundušaj znan kaj dobita. Pa on bi že letos rad šou v Francijo. Pa so ga ne vzeli. Zdaj misli na sprotoletje iti.“

„Či bo kaj.“

Kak da bi odrezao, sta obej vtihnoli. Po koniki je šou nešće. Spoglednole sta se, či jivi je ne čüo.

Bio pa je Ivanov dećak. Obüti je bio v velke črevle i grozen ceker je noso v roki.

„Hvalen bojdi Jezuš Kristuš“, se je poklono dićak i zdigno kapo.

„Na vse veke“, sta se obej odklonile.

„Ka pa neseš?“ pita Manka.

„Ribe“, pravi dećak i se potegne z rokov pod nosom.

„Bar punćule bi njemi küpo Ivan, ne ka se širomaćek s temi mantra okoli.“

„Bara, Bara!“ breći Martin, Barin mouž vö s škegnja, „gde vrugi hodiš, ka ti vse kipi v kühnji.“

„Jezuš, šćista sam pozabila. Zbogom Manka“ šče pove i odbižij. Tüdi Manka odide kühat. Pujćeki v hlevi so pa brüli, kak da jim nekaj ne bi bilo po voli. (Dale.)

Za 250 Din. duga vse odano. To se je zgodilo poleg Škofje Loke na Kranjskem Rihtaršič Janezi. Dužen je bio 250 Din.; ne štedo plačati, je zatožen i celo vrednost so njemu na licitaciji pri sodnji odali, to je hišo, 4 njive, šumo i travnik za 12500 Din. Dug se je plačao, a svojega imanja pa ne štedo kupci izročiti, nego ga je strelo v roko i nogo. Za to je bio obsojen na mesečno ostro vozo i na 120 Din. kaštige.

Zaprtni ministrski predsednik. Bivši francoski ministarski predsednik Francois Marsal je obsojen na 18 mesečno vozo i 20 jezer dinarov plače, ar je z od neke družbe zavüpanim penezom noro to družbo.

Morilec Lindbergovoga deteta. Amerikanskimi polkovniki Lindbergi so vkradnoli roparje sinka. Nalekli so njemu pismo, v šterim naznanjajo, da njemu dete nazaj dajo, če plača določeno šumo. Lindberg je resan naleko zahtevane peneze na določeno mesto, a vsaka banka je mela znamenje, za štero je samo on znao i oblast. Deteta živoga toti ne dobo nazaj, ar so je roparje vmorili, pač pa je policija zgrabila po bankaj ro, para Hauptmanna, ki se je te dneve sodo za rop i ludomorstvo.

Pisma naših z tujine

Roanne, Francija.

Velečastiti gospod urednik!

Za 60 letnico vam želim, naj vam Marija sprosi obilen blagoslov od Jezušovoga Srca, pokeč za vse svoje trpljenje, za štere se vam nišče zmed nas ne more zahvaliti, ne dobito večnoga plačila, štero vam samo dober Bog lejko da. O keliko dobrot ste spravili svojemilüstvi eti v Franciji! Vi ste rešiteo našega maternoga jezika, šteroga smo prvič začeli gučati. Za vse vaše delo naj nam dober Bog da najobilnejši svoj blagoslov.

Zdaj pa napišem, kak je ženja šatan k božiči eti pri nas. Družstvo brezbožnikov je spoküpiło vsefele dare, ka li dečinsko oko požele, je spravilo v edno lepo okinčano hišo i vsako dete, prle kak je obdarüvano, je moglo stopiti na razpetoga Kristuša, gda je prag prestopilo. Kak grozno je bilo viditi to deco v rdečoj obleki z zelenimi kapami na glavi, kak je šla v procesiji i eto pesem pvpevala.

Hodimo deca brez Boga iz delavskoga stana! Naj nas ne moti Bog niti, Kristuš!
Hodimo naprej proti Bogi!
Protii razširjanji vsake vere!
Hodimo naprej, hodimo deca, brez Boga!

Pošilam 15 Din na sirotišnico Deteta Marijike v Turnišči.

TRPLAN FRANČIŠKA iz Kükeča.

(Bog plačaj na dobrom želenji. Vr.)

Pozdrav pošilajo: Sobočan Kata iz Trnja v Franciji svojim domačim, črensovskim duhovnikom i celoj črensovskoj fari. — Horvat Štefan, Bogdan Ivan, Nežič Jožef i žena iz Trnja, Plej Martin i žena, Ritlop Štefan i Ritlop Treza iz Črensovec uredniki Novin k 60 letnici i njim želejo dugo življenje i puno blagoslova za njüvo nevtrüdlivo delo. Za 60 letnico so nabrali 76 frankov na Dom sv. Franciška. Nadale črensovskim duhovnim pasterom, farnikom, vsem svojim domačim i vsem želejo, naj je Devica Marija z malim Jezušekom v tom novom leti blagoslovi. Naše liste redno dobivajo i se njim po srednje še dobro godi, samo to jih boli, da za božo službo majo kratak čas. (Najlepsa hvala za srčne pozdrave ob 60 letnici. Vr.)

Boljševizem je delo židovov v Rusiji.

(Po Slovenci.)

V Berlini je izišla zanimiva kniga, štero je spisao Herman Fehst od zveze med židovstvom i boljševizmom v Rusiji, v šteroj pisateo polaga račun od svojega večletnoga dela na pitanje, kakši vpliv ma židovstvo pri boljševiškoj revoluciji v Rusiji. Z vödržanjem, šteroga je zmožen mislimo samo nemški znanstvenik, se je zmagoslavno prerino skoz vse ovire i je podao zdaj skibno i vsestransko, z boljševiškim dokazi podpreto razpravo, gde je dokazao, ka je boljševiška revolucija v Rusiji židovska, ka vodijo vso boljševiško zakonodajo i upravo židovje i ka je tak smešno i zgodovinsko lažljivo gučati od slovanskoga boljševizma i od slovanske revolucije. 150 milijonov Rusov je zročeni židovstvi, šteri v narodnostnom sestavi Rusije stvorijo samo kakših 5-5%, slovanskoga prebivalstva v Rusiji.

Ta kniga, štera je edinstvena na tom poli, nam je prišla prav, ar bo žarko posvetila v debate, štere se

Jerbec Marija iz Belfinec v Franciji vredniki Novin za 60 letnico i njim želi veliki uspeh v njihovom deli, svojim domačim, vsem duhovnikom Slovanske krajine, posebno beltinskim i prosi vseh molitve za sebe, potem beltinskim farnikom i celoj Slovenskoj krajini. — Čeh Štefan, Nedelica iz Francije celoj Slovenskoj krajini, posebno Nedelickoj občini, starišom, bratom, sestram i celoj rodbini i vsem žele blaženo novo leto. Piše, da vsako minuto misli na Slovensko krajino i komaj čaka tisti den, gda nazaj domo pride. — Krampač Aga, Bednja iz Francije svojim sinekom, od šterih more biti tak dugoločena i je Blaženoj Devici Mariji i Angelom čuvarom zrača, naj je čüvajo smrtnoga greha; brati, nevesti, teva deci, Smodišovim, sosidom, botrini i črensovskim duhovnikom. Naznanja, da redno dobiva naše liste, prve kak ide v nedelo k sv. meši, prešte evangelium i kratko predgo, štera jo do skuz gene. — Kustec Ana, Dol. Bistrica iz Francije svojoj mami, bratom, strici, botrini, črensovskim duhovnikom i vsem žele blaženo novo leto. — Kolenko Marija, G. Bistrica, iz Francije, svojim domačim, rodbini, črensovskim duhovnikom, Marijinim družbenkam i celoj Slov. krajini. Naši listi jo natoliko veselijo, ka gda pride, niti večerje nema, tak rada ma svoj materni jezik. Je v dobrom mestu, lejko ide vsaki sveček k meši. — Hakl n Verona, Žički iz Francije vsem črensovskim duhovnim pasterom, vredniki Novin, starišom, prijatelom i prijateljicam, občini Žički i celoj Slovenskoj krajini. Posebno se veseli Marijinomi Ogračeki, šteri mladino na dobro opomina. — Grah Itonka, Dol. Slaveči iz Francije, ljuboj domovini Jugoslaviji, našim listom, šterim žele, da bi se razširili, starišom, bratom, sestram, jürjanskoi fari i njenim duhovnikom. Naznanja, ka se tam tüdi že začenja brezposelnost. — Vsi želejo vsem nam milostipuno novo leto. — (Bog plačaj vsem! Vr.)

Zdravstvo.

Dvorba pri deci, če zbetežajo na bobinkah, osepnicah.

Razumlivo je, da k deteti, štero je zbetežalo na bobinkah, včasih pozovemo zdravnika. Deteti pa dvorimo etak:

Pri velkoj vročini dobro denejo mrzli obkladki okoli tela. Strah, ka se beteg „obrne navznotra“, je brez podlage. — Oči betežnika operemo vsakše tri vöre z mlačnov borovov vodov ali pa koprovim čajom; pri vekšoj deci denimo na tri vöre obkladke na oči. — Izpirajmo pogosto betežnik vüsta z mrzlov borovov vodov ali s koprovim čajom ali z limonadov (citronova voda). Sobo, gde leži betežnik, večkrat prezračimo, a tak, da dete ne zadene prepah; vsako tretjo vöro odprimo okna; če je mogoče, menjajmo večkrat sobo, da se druga prezrači. Odvajanje uredimo s klistiranjem. Hrana se davle v tekočoj obliki; za prve dni zadostüje citronada, čaj ali mleko. Betežnika ne smemo siliti jesti. Želodec je razdražen, potrebüje počinka i bi se proti vsiljenoj jestvini včasih protipostavo. Potli pridejo na red župe, kompot, mlečne jedi, rahla zelenjava, keksi itd. Kašeo njemu olejšamo s prsnim čajom ali s seltersovov vodov, ka vzeme betežnik z mlekom ali brez njega. Sobo zatemnimo, svetloba naj ne jemle betežniki vida; zadostüje polmrak. Dobro je, če zasenčimo okna z rdečimi zagrinjali; znano je, da rdeča barva dobro vpliva na obolelost kože. („Zdravje“)

Gospodarstvo.

Krumpli.

Peronospora se pojavi na listaj, šteri zgedajo, kak da bi bili pisnivi. Pri zavijanji listov ali kondravosti, so pa listi zasükani. Proti tem betegom se branimo s tem, ka krumpišovo nat škropimo z 2% galica pomešanov vapnenov vodov. To znajo posebno dobro delati naši goričanci. Počrnenje posebno opazijo naše gospodinje pri lüpanji krumplov. Pod olüpjov eden ali dva milimetra globoko v mesi opazimo čaren trak, takši krumpič je več ne za saditi.

Gnitje se pa pojavla celo leto med rastjov na njivi i v spravlenoj kleti. Vse te gnile krumpke ne smemo pustiti ne na njivi i ne v kleti, liki je moremo zakopati globoko v zemlo, polejati z vapnom i dobro zakopati. Če je pa pustimo odzväna, si sami beteg razširjamo. Če je nosimo na gnojišče, z gnojom pridejo škodljivci na njivo. Zadnji i najnovjši beteg, šteromi pravimo nitavost, ma ime od svojim tenkim nitam spodobni klic. Poleg toga pa je takši krumpič zednim na mesto z debelov močnov klicov z malimi izrastki, šteri so spodobni krumplov. Vzrok nitavosti je najhitrej krivo to, ka so krumpki izrodjeni.

Dostokrat sem po zrokaj premišlavao, gda sem vido polovico njive prazne i v jeseni namesto pet ali šest voz krumplov, samo eden i tisti krumpki takši, ka so se ešče svinje z njij norca delale. S tem je zgübleni trüd, vničeni gnoj i ves trüd brez haska. Ka je pa ešče najhüjše, zmenka hrana za lüdi i živino.

Proti najhüjšemi betegi nitavosti pa ešče nemamo nikšega zaneslivoga vrastva. Varvati se pa moremo. Zato začnimo že zdaj po zimi. Krumpke moremo spraviti v süho, zračno i hladno klet ali pivnico, štero prve z vapnom namažemo i s tem razküžimo. Ne smemo je meti na jako visikom küpi, zato ka postanejo vlažni i začnejo gniliti. Za semen je moremo že na njivi prebrati i od tiste krumpine trave, štera je popunoma zdrava. Vzemimo jih nekaj več, kak je neobhodno potrebno. Te deo krumplov preberimo vsaki mesec i vse tiste, šteri začnejo gniliti ali pa majo na mesto klic mlade poganke, odstranimo i je polagajmo živini. Na te način bomo sadili popunoma zdrave krumpke i klitje bo tüdi popolnejše, rastline pa močnejše i odpornejše proti betegom. S tem bo eden deo zdravljenja zagotovljen.

Banka Baruch 15, Rue Lafayette, Paris

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnom kurzu. Vršii vse bančne posle najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 1117-94, Paris; Hollandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-9

Pöšta.

Titan Franc, Krog. Svetinjico blagoslovili i odposlali v Francijo. — Bačić Marija á Vaux, Francija. Peneze sprejeli. 20 Din smo odračunali na čast bl. Devici Mariji za podporo Mar. lista, kak ste želeli, naj Vam i Vašoj deci pomaga. — Ilovenjak Milika, Francija. Sprejeli smo 190 Din. naročnine. Je zadosta.

CENE.

Penez. Novi finančni minister je vödao odredbo, po šteroj se sme odsehmas objavlati tečaj dinara na borzaj prek mej naše države. Naš dinar notira v Zürichu 7.02, kak prle. A ar je naša država tečaj dinara znižala za 28.5% kak premijo za dinar pri izvozi, se tej procenti odračunajo od tüjih valut. Angleški fünt 168.11 Din., amerikanski dolar 33.82 Din., holandski rajnski 28.14 Din., nemška marka 18.72 Din., švicarski frank 11.08 Din., belgijska belga 8.01 Din., talijanska lira 2.93 Din., francoski frank 2.26 Din., češka korona 1.43 Din.

Živina. Na živo vago debeli jünci 4 do 450 Din., poldebeli 3 do 3.50 Din., vprežni 2 do 2.75 Din., debele krave 2 do 3.50 Din., za klobase 1.50—2 Din., teoci 4—4.50 D.

Svinje. Debele 5—7 Din. na živo vago, plemene 85—100 Din. falat.

Konji. 500—3500 Din. po komadi.

Zrnje. Pšenica 111—120 Din. meter, kukorica 61—71 Din. Pričaküje se zdig cen pri zrnji.

Sladkor (cuker). Z novim letom je cuker več ne v karteli. Kartel se pravi družba trgovcov ali fabrik, gda si določijo skupne (vednake) cene, čeravno so te krivične. Nova odredba je zbrisala kartel na cuker, zato so cukorne fabrike začele konkurirati med sebov, štera bi falej dala cuker. Nešterne veltrogvine sò za 2.50 Din. že znižale ceno cukra pri kili, tak ka se dobi že za 12 Din. Želno čakamo tüdi v Slov. krajini znižanje cen pri cukri.

Delavsko družino spremimo — samo z več dela zmožnimi člani. Pogoj: stanovanje, drva, komencija, 24 mesecov zrnja, mleko, pol plüga zemle mesečna i dnevna plača. Pismene ponüdbe na MARTIN FISCHER, Gornja Radgona. 2-1

Sveče za svečnico i vse potrebsčine kupite najugodnej v trgovinah S E N Č A R Mala Nedelja, Ljutomer ino Štrigova. 2-2

ZA CERKVE i KAPELE

Iz kapele v gradi grofa Szaparyja v Murskoj Soboti se odajo dne 21. januara 1935 ob 10 vöri na javnoj dražbi: oltar-barok, marmoriran, pozlač. ornam., 6 podob, 6 angelov, tabernakel s 4 angeli, posvečnjeki, menza (hrast) kalvarija, relief Marije, križ, posvečnjek, vaze, 8 klopi, törmska vöra od Kr. Maltarja iz Radgone ex 1788, 2 zvonca, 1 zvon, sakristijski ömar, misale, škropilnica, kadičnica, 3 korne ograje z glazami, klečalnik, blazini, zvonček s tržakom. Razglašena cena: 1/3 cenilne vrednosti.

Pogledne se lahko vsakši den v gradi. Informacije da upraveito konkurzne mase,

Dr. VESNIK, odvjetnik v M. Soboti.

vršijo dostokrat med našov mladinov. Občütlivost časa za slovansko Rusijo, štero so židoski širitelje boljševizma znali prebrisano raztegnoti med strašnimi djanji ruskoga komunizma, je zapelao vnogo mehkočütečih navdüšencov za slovansko, da so zapri svoje oči za vsa istinita djanja ruskoga komunizma ravno iz razloga, ar se je pojavio v slovanskoj Rusiji i ga razvijajo — Slovani. Te fabule, šterih praznoto smo že zdavna slütili. bo zdaj konec, gda se bo pomali zvedelo, da ma ruski boljševizam s slovanskov dušov ravno telko za opravit, kak marksistična dejanja, štera smo zadnje čase beležili v Španiji i Mehiki. Pomali bomo začnoli razmiti veličino žaloigre, štera se je v slovanskoj Rusiji zaistino odigrala i hüdobijo napravleno nad slovanskimi Rusi, toda ne kak vretino slovanske ruske düše i ne po krivdi slovanskih činitelov, liki kak sad židovsko-marksištinoga brezdomstva, štero je po kraji zasedlo slovansko rusko zemlo, na šterojpa je slovanski Rus ostao rob nekše klike, štera njemu je tak po krvi, kak po svojoj naravi popu-

noma tüja. Bajka od slovanskoga boljševizma bo zatonila v bridkoj istini, da je ruski boljševizam samo v telko slovanski, ar se slovanski ruski narod ešče nemre otresti verig, v štere ga je okovao tüjerodni židov v tesnoj zvezi z brezdomovinskim marksizmom.

Vsigdar i povsedik katoličanski.

Vsi podložniki Napoleona Velikoga so se bojali svojega casara i redkokda ali nigdar njemu nieden ne drzno ugovarjati. Ednok — bilo je v petek — je pozvao nekaj svojih generalov na obed. To je bilo visiko odliküvanje. Pri obedi je bilo prineseno tüdi meso. Samo eden med navzočimi — bili so vsi katoličanci — se ne dotekno mesa na tanjeri, pa se zadovolvo s prikühami. Med zaničlivim režanjem povablencov ga je casar zasmehlivo pitao, če se še kak general slavnoga francoskoga casarstva zmerom drži zastaranih predsodkov. Kak hitro pa je vtihnolo zaničljivo kiketanje pri stoli, je general na to pitanje moško odgovoro: „Veličanstvo,

ne sem katoličan samo v cerkvi, ne go tüdi pri stoli“.

Zaistino, to je bilo junaško i prav povedano. Občüdüjemo toga generala ino ščem ga tüdi nasledüvati. „St. Raphaelsblatt“.

PREKOSNICE.

Na vlaki eden potnik gor odpre dveri pa pravi: „Prosim lepo, eti poleg je edna gospa omedlela, če bi meo šteri žganico, ali rum?“ Vsi gledajo eden na ovoga. Eden stari možak odprejo kufrek i natočijo štampilin ruma pa ponüdijo potniki. Potnik vzeme, spije pa pravi: „Hvala lepa, ne morem gledati, če što omedle“.

Eden siromak je poldne župo dobo od hižne vertinje. Gda jo je pojo, je pravo: „Oh, kak sem blaženi pa srečen, ka sem nej vaš mož“. Župa je najmre jako božna bila.

Nočni stražar ednoga pijanca najde pred hižov sedeti. „Zakaj pa nejdete notri, pa klüč v rokaj mate!“ — „Gospod narednik, klüč tü mam, samo hiže ne morem najti“.